

Свада между Цариградския патриархъ и Римския папа въ България

Борисъ по тогавашнитѣ закони знаелъ, че, било патриархътъ въ Цариградъ, било папата въ Римъ, трѣбва да дадатъ на България право да има първосвещеникъ (архиепископъ). Но повдигналъ се въпросъ: ако българитѣ иматъ право на архиепископъ, кой трѣбва да имъ прати такъвъ? Патриархътъ и папата се свадили. Дигнала се голѣма препирна. Свикалъ се съборъ отъ владци въ Цариградъ. Приказвали, чели църковни закони, чели историята, но нищо не могли да решатъ съсъ съгласие. На другата година решили да се свика съборъ въ Римъ. Събрали се и тамъ. Приказвали много, но пакъ нищо не решили, защото каквото кажели едни, другитѣ не го приемали. А Борисъ постоянно настоявалъ, като заплашвалъ, че ако съборянитѣ не решатъ въпроса, самъ Борисъ ще назначи български архиепископъ и тогава нѣматъ право нито гърци (ромей), нито католици (латинци) да му се сърдятъ и да го осждаатъ.

Най-сете владцитѣ се събрали трети пжтъ въ Цариградъ въ 1869 година. И тука пакъ се препирали, българската църква подъ Цариградъ ли да бжде, или подъ Римъ? Гърцитѣ казвали: българитѣ сж подъ насъ. Папскитѣ пратеници отговаряли: българитѣ принадлежатъ къмъ Римската църква. Така се протакала работата: а въ България народътъ страдалъ.

Сполуката на Бориса

Борисъ пратилъ свои боляри да идатъ въ Цариградъ и да настояватъ бързо да се разреши препирнята. Пратеницитѣ пристигнали въ Цариградъ и се явили предъ императора, на когото изказали желанието на Бориса за бързо решение. Тогава императорътъ свикалъ най-главнитѣ съборяни въ двореца си. Повикалъ и българитѣ. Единъ отъ съборянитѣ станалъ правъ и казалъ:

— Нека сами българитѣ кажатъ: когато тѣхнитѣ